

Πιστός και φανατικός άνθρωπος αυτής της πόλης, ο Λουκιανός Κηλαηδόνης είναι από τους πιο κατάλληλους να μιλήσει για τον πιο όμορφο μήνα στην Αθήνα. Αλλά και για τις δικές του κινήσεις και σχέδια. Το γιατί στην Αθήνα λέμε «ναι», βγαίνει από τα συμφραζόμενα... Και το ραντεβού

που ο Λουκιανός μάς κλείνει στο Λυκαβηττό, 30 Αυγούστου.

Συνέντευξη στον Γιώργο Χαρωνίτη

Λ.Κ. Τα τελευταία 10 χρόνια δεν πάω διακοπές - όχι τουλάχιστον έτσι όπως τις εννοούμε συνήθως. Κάνω συναυλίες, όμως πάντα κινούμαι με επίκεντρο την Αθήνα. Το καλοκαίρι μου είναι πάντα σπαστό σε μικρά τμήματα. Λείπω λίγες μέρες για τις ανάγκες των συναυλιών, επιστρέφω, ξαναφεύγω για λίγο κ.ο.κ. Είμαι ένας άνθρωπος που δεν μπορεί να ζήσει μακριά από την Αθήνα - έχω γεννηθεί και μεγαλώσει σ' αυτήν και την αγαπώ πολύ. Αυτό που διαπιστώνω είναι ότι ο Αύγουστος είναι ο πιο ανθρωπίνος μήνας για την πόλη. Τον Αύγουστο ξαναβλέπω την Αθήνα που ήξερα στη δεκαετία του '50. Όλα είναι πιο άνετα και πιο χαλαρά. Και η αυγουσιτιάκη μέρα, και η αυγουσιτιάκη νύχτα ξεδιπλώνονται σε άλλους ρυθμούς, με μια ηρεμία και γλύκα που την πάω πολύ. Κάνεις βόλτα στην Ακαδημίας και την Πανεπιστημίου και βλέπεις να περνάει ένα αυτοκίνητο στη χάση και στη φέξη. Έχει φύγει όλο αυτό το... τρελοκομείο. Μπορείς να κάνεις τις βόλτες σου στο κέντρο και να τις 'φαριστιέσαι. Και τα βράδια, τα σινεμαδάκια είναι υπέροχα: στην Πλάκα, στο Θησείο, το «Σινέ Παρί» της Φιλοθέης... Επίσης τα μπαράκια με τις αυλές είναι σκέτη απόλαυση. Εγώ τα τελευταία χρόνια είμαι θαμνάς του «Balthasar» - εκεί βρισκόμαστε κάθε βράδυ με την παρέα και το ξενυχτάμε... Γενικά, τον Αύγουστο, ζούμε σε μια Αθήνα μεταμορφωμένη, με μια ατμόσφαιρα που μόνο τις προχωρημένες νύχτες του χειμώνα μπορεί να βρεις.

Σε ό,τι αφορά τον φετινό Αύγουστο, το πρώτο μέρος έφυγε δημιουργικά για τον Λουκιανό Κηλαηδόνη με μερικές παραστάσεις στην Κύπρο. Πρόκειται για ένα μουσικο - χορωδιακό - θεατρικό έργο βασισμένο στο «Αχ, πατρίδα μου γλυκιά».

Λ.Κ.: Το έργο αυτό είναι στημένο μέσα στο χώρο και στο χρόνο. Τα τραγούδια θα ακούγονται μέσα στους χώρους που τραγουδήθηκαν - τα παιδικά στο σχολείο, οι καντάδες από περαστικούς στα δρομάκια, τα τραγούδια της Πρωτομαγιάς σε κάποιους αγρούς κ.λπ. Υπάρχει ένα ολόκληρο στήσιμο γι' αυτό. Επίσης τα τραγούδια αυτά κυλούν στη ροή ενός χρόνου - αρχίζοντας από ένα καλοκαίρι και τελειώνοντας στο επόμενο. Υπάρχουν κάποια που είναι επετειακά: της 28ης Οκτωβρίου, της 25ης Μαρτίου, της Αποκριάς, του Πάσχα... Με αυτή τη δομή υπάρχουν ένα μικτό θέαμα με εικόνες και επίσης μια χρονική κάλυψη δύο δεκαετιών, από τα μέσα του '30 ως τα μέσα του '50 - ελαφρά, ρεμπέτικα κ.ο.κ.

Από το Δεκαπενταύγουστο και μετά, ο Λουκιανός Κηλαηδόνης επιστρέφει στην Αθήνα. Μαζί του και οι συναυλίες στα περίεξε με αποκορύφωμα τη συναυλία του στο Λυκαβηττό στις 30 Αυγούστου.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΤΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟ:

Στην Αθήνα λέμε **Ναι!**

Λ.Κ.: Στο Λυκαβηττό, βάση της παράστασης θα είναι πάλι το «Αχ, πατρίδα μου γλυκιά» - σε προέκταση, προσαρμοσμένη στο χώρο και στη φύση του Λυκαβηττού. Ο Λυκαβηττός είναι ένας οικείος χώρος και προσφέρεται για πολλά πράγματα. Έτσι, τα τραγούδια μπορούν να ακουστούν και οπτικοποιημένα, με τη συμμετοχή πιτσιρικάδων, προσκόπων, ανταρτών - και αρκετών ηθοποιών που τα ονόματά τους τα φυλάω για έκπληξη. Επίσης, το ρεπερτόριο προσφέρεται για μια βραδιά χαλαρή και κεφάτη, παρεϊστική και γλεντζέδικη. Ο κόσμος θα μπορεί να κατέβει και να χορέψει, να κυκλοφορήσει, να διασκεδάσει...

Μια βραδιά στο Λυκαβηττό, με μαγικές και νοσταλγικές προεκτάσεις, σκηνοθετημένη από τον Λουκιανό Κηλαηδόνη και τις εμμονές του και διοργανωμένη από τον ίδιο, ή μάλλον από τη δική του εταιρεία που δεν θα μπορούσε παρά να έχει το όνομα «Οι Δον Κιχώτες». Τι έχει, όμως, σαν μελλοντικά σχέδια και κινήσεις ένας Δον Κιχώτης;

Λ.Κ.: Πέντε προσωπικοί δίσκοι μέσα σε 15 χρόνια - με ενδιάμεσα διαλείμματα «Fifties και Ξερό ψωμί» και «Αχ, πατρίδα μου γλυκιά». Η επόμενη δουλειά μου θα είναι πάλι προσωπική. Συνήθως δεν γράφω σκόρπια τραγούδια. Όταν αισθανθώ ότι ήρθε μια γόνιμη περίοδος, κλείνω και στο δικό μου χώρο και δουλεύω καθημερινά και σερί. Όντας άνθρωπος του καλοκαιριού - γεννημένος Ιούλιο -, τα καλοκαίρια λειτουργώ πολύ καλύτερα, ενώ το χειμώνα είμαι της γύρας και της παρατήρησης. Πιστεύω ότι την επόμενη άνοιξη προς καλοκαίρι θα βάλω μπρος την καινούργια μου δουλειά. Αισθάνομαι ότι θα έχει κατεύθυνση προς το τραγούδι της παρέας, να τραγουδιέται από τον κόσμο. Υπάρχει μια τέτοια ανάγκη... Μου λένε φίλοι και άνθρωποι της δουλειάς: «Γιατί δεν ξαναγράφεις τραγούδια όπως τα παλιά, εκείνα που είχε τραγουδήσει ο Μησιός;» Άρα, αυτή είναι μια παράμετρος. Περισσότερα πράγματα όμως δεν μπορώ να πω... Με τέτοιο πάτο που έχει πιάσει το τραγούδι στη χώρα μας, το μόνο που πρέπει να γίνει είναι ν' αρχίσουμε ν' ανεβαίνουμε...

Ο Λυκαβηττός είναι ένας οικείος χώρος και προσφέρεται για πολλά πράγματα. Έτσι, τα τραγούδια θα ακουστούν και οπτικοποιημένα, με τη συμμετοχή πιτσιρικάδων, προσκόπων, ανταρτών - και αρκετών ηθοποιών.